

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สาเหตุต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (academic achievement) เป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากนักจิตวิทยาจำนวนมาก มีผลจากการศึกษา พบว่าการที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากัน มิได้หมายความว่า จะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเท่ากัน เพราะสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ คือ วิธีการสอนที่ดีของครู ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจและสนใจในบทเรียน ชรรวมชาติของนักเรียน สิ่งแวดล้อมทางบ้าน ผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน Havighurst¹ ได้กล่าวถึงข้อสรุปของ Terman ว่า ความแตกต่างของความสำเร็จของบุคคลที่ระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องจากองค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวกับสติปัญญา และ Ann Role² ซึ่งทำการศึกษานักวิทยาศาสตร์อเมริกัน พบว่า ระดับสติปัญญาเป็นตัวทำนายที่เฉาไปการทำนายความสำเร็จ ดังนั้น จึงมีผู้สนใจศึกษาขององค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวกับสติปัญญา เพื่อค้นหาว่า องค์ประกอบเหล่านั้นจะมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเพียงใด Ryan³ กล่าวถึงองค์ประกอบที่บ่งการเรียนรู้อีก 3 ประการ ได้แก่ กิจกรรมผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนั้นจะถูกนำมาโดยการเรียนรู้ การตอบสนองของผู้เรียนขึ้นอยู่กับความไวต่อการรับของประสาทสัมผัสทั้ง ๕ ความบกพร่องของการเห็นการฟัง และการทำหน้าที่ผิดปกติของต่อม มีผลต่อการเรียนโดยตรง และต้องพิจารณาถึงอิทธิพลของอายุ ภูมิภาวะ ยา และความอ่อนเปลี้ย ในด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งหมดที่

¹Robert J.Havighurst, "Conditions Productive of Superior Children" Studies in Adolesences (New York: The MacMillan Company 1963), p. 506.

²Paul H.Bowman, "Family Role in the Mental Health of School" Mental Health and Achievement (New York: John Wiley & Sons, Inc.,1965)p.8

³Rudolf Pinter, John J.Ryan, and Others, Educational Psychology (New York: Barners and Noble, Inc., 1957), pp. 61 - 62.

แสดงถึงประสบการณ์และการวิเคราะห์ทางจิตวิทยาที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ นอก
จากนี้ได้มีการวิจัย⁴ พบว่า เด็กจะเรียนได้ดีที่สุด เมื่อมีโอกาสเรียนในทางที่เหมาะสม
สมกับแรงจูงใจและความสามารถของตน และการเปลี่ยนวิธีการสอนให้ถูกต้อง เด็กใน
กลุ่มต่าง ๆ จะเป็นคนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง Terman และ Oden⁵ ได้ทำการ
ศึกษาและพบว่า การปรับตัวทางสังคมและแรงดันที่จะไปสู่ความสำเร็จ เป็นตัวแยกเด็ก
ที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด และน้อยที่สุด Hoyt⁶ ได้ศึกษาเรื่องผลของความรู้ของ
ครูในเรื่องบุคลิกภาพของนักเรียนที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และทัศนคติต่อการทำ
งานในชั้นเรียน ทำให้ทัศนคติของนักเรียนต่อครูดีขึ้น และมีผลต่อระดับความสามารถ
ของนักเรียนที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนในบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์
วิทยาศาสตร์ แต่ไม่มีความแตกต่างในสัมฤทธิ์ผลที่เพิ่มขึ้นระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียน
ชาย Baer⁷ เสนอรายงานว่า เด็กที่เข้าโรงเรียนช้า จะประสบความสำเร็จมากกว่า
เด็กที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน แต่เข้าโรงเรียนเร็วกว่า Bond⁸ พบว่า การอ่านเป็น
องค์ประกอบสำคัญที่เป็นอุปสรรคของนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ Van Holt⁹
พบว่า ในสภาพการณ์ปกติ สัมฤทธิ์ผลเกี่ยวข้องกับกระบวนการจินตนาการและกระบวนการ
สร้างสรรค์ แต่ในสภาพการณ์ที่อื่นแล้ว สัมฤทธิ์ผลจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทาง
อารมณ์ และการควบคุม Bowman และ Matthews¹⁰ ทำการศึกษานักเรียนที่ด้อย

⁴E. Paul Terrance, "Different Ways of Learning for Different Kinds of Children". Mental Health and Achievement (New York: John Wiley & Sons, Inc., 1965), p. 253

⁵Bowman, op. cit., p. 8.

⁶Kenneth B. Hoyt, "A Study of Effects of Teacher Knowledge of Pupil Characteristic on Pupil Achievement and Attitude toward Class Work," Readings in Educational Psychology (New York: The MacMillan Company, 1962), pp. 255 - 262.

⁷Eugene D. Alexander, "The Marking System and Poor Achievement". Readings in Educational Psychology (New York: The World Publishing Company, 1967), p. 457.

⁸Ibid.

⁹Ibid., p. 458.

¹⁰Bowman, op. cit., p. 8.

ออกกลางคืน พบว่า เมื่อควบคุมระดับสติปัญญาและชั้นในสังคม องค์ประกอบสำคัญที่ชี้ให้เห็นข้อแตกต่างระหว่างนักเรียนที่ต้องออกกลางคืน และนักเรียนที่ยังเรียนอยู่ ได้แก่ ทัศนคติของพ่อแม่ที่มีต่อการศึกษา พ่อแม่ส่วนใหญ่ของนักเรียนที่ต้องออกกลางคืน ไม่คัดค้านการออกจากโรงเรียนของลูก ในขณะที่พ่อแม่ส่วนมากของนักเรียนที่ยังเรียนอยู่ เห็นคุณค่าของการศึกษามาก และไม่ยอมให้ลูกออกโรงเรียนกลางคืน Kurtz¹¹ ทำการศึกษาพบว่า พวกที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนค่านักมาจากบ้านที่มีบรรยากาศทางอารมณ์ซึ่งไม่มีความสุข มีเพื่อนน้อย และเพื่อนเหล่านี้มีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีต่อโรงเรียน รู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย ไม่มีความสุข ชอบงานที่ไม่ใช่วิชาการ มากกว่างานทางวิชาการ มีความทะเยอทะยานน้อย และมีความคาดหวังเกี่ยวกับตัวเองต่ำ Shaw¹² กล่าวว่า พ่อแม่ของนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต้องการให้ลูกเรียนรู้การตัดสินใจด้วยตนเอง คาดหวังให้ลูกมีพฤติกรรมที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนพ่อแม่ของนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ ต้องการให้ลูกเรียนรู้ที่จะป้องกันสิทธิของตนเอง อนึ่ง เป็นที่มอมรับกันเป็นส่วนใหญ่ว่า¹³ "พ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจในการสร้างบุคลิกภาพ ทัศนคติ และพฤติกรรมของเด็ก เพราะพ่อแม่เลี้ยงดูอบรมลูก ตั้งแต่เล็กและมีเวลาอยู่กับลูกชดเชยมากกว่าบุคคลอื่น เด็กที่พ่อแม่เข้าใจตน ให้ความสนับสนุน และให้อิสระสภาพภายในขอบเขต ในเวลาเดียวกัน ก็ให้คำแนะนำที่ดีด้วยการบอกถึงกฎและตัวอย่างต่าง ๆ เด็กย่อมมีโอกาสที่จะมีสุขภาพจิตที่ดี และประสบความสำเร็จในโรงเรียน มากกว่าเด็กที่พ่อแม่ขาดในสิ่งต่าง ๆ ข้างต้น" นอกจากนี้มีการวิจัยพบว่า¹⁴ แรงจูงใจที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ

¹¹Alexander, op. cit., p. 456.

¹²Mervill C. Shaw, "Note on Parental Attitude toward Independent Training and the Academic Achievement of Their Children," Journal of Educational Psychology, 55 (1964) 371.

¹³Bowman, op. cit., p. 7.

¹⁴Robert E. Grinder, Studies in Adolescence, (New York: The MacMillan Company, 1963), p. 169

ขึ้นอยู่กับขนาดของครอบครัว ลำดับของการเกิด และอายุของแม่ จึงกล่าวได้ว่า บ้าน
เป็นพื้นฐานในการที่จะทำให้เด็กมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงหรือต่ำ การที่เด็กต้องอยู่
ในสภาพบ้านที่ไม่ดีพอ ย่อมจะเกิดผลคือ¹⁵

1. กลายเป็นคนปรับตัวเองไม่ได้ และไม่อาจใช้ความสามารถทางสมองของตน
ได้
2. แม้ว่าจะปรับตัวได้ดี แต่สภาพบ้านไม่ช่วยเร่งให้เด็กใช้การศึกษาเพื่อความ
สำเร็จในงานอาชีพ
3. ล้มเหลวต่อการเร่งให้เกิดความต้องการความสำเร็จ
4. ล้มเหลวในการที่จะปลูกฝังความรัก ที่จะเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก

Pierce และ Bowman¹⁶ ทำการศึกษาเด็กฉลาดที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
สูงและต่ำ พบว่า บิดามารคานักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ถือว่า ลูก ๆ มี
ความรับผิดชอบ มีอิสระ และส่งเสริมลูกด้วยคำพูดมากกว่า บิดามารคานักเรียนที่มี
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ นอกจากนั้น ยังมีการศึกษาอีกว่า บิดามารคานักเรียนที่มี
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ และช่วยให้ลูกมีความทะเยอทะยานสูง Havighurst¹⁷
สรุปว่า เด็กเก่งมาจากสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. สิ่งแวดล้อมทางบ้านและทางโรงเรียนที่เร่งให้เด็กเรียนและสนุกสนานต่อ
การเรียน

¹⁵Havighurst, op. cit., p. 508.

¹⁶Bowman, op. cit., p. 8.

¹⁷Havighurst, op. cit., p. 504.

2. พ่อแม่และบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก ซึ่งจะวางตัวอย่างของความสนใจและความเอาใจใส่ต่อการเรียนที่เด็กจะเลียนแบบโดยไม่รู้ตัว

3. การฝึกของครอบครัวตั้งแต่เริ่มต้นซึ่งทำให้เกิดความต้องการที่จะประสบความสำเร็จให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก

ศาสตราจารย์ Prescott¹⁸ ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเรื่องเด็กแห่งมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ ได้ทำการศึกษาเรื่องเด็กคือต่อกันมาเป็นเวลา 30 ปี โดยใช้ความรู้ทางชีววิทยา สังคมวิทยา จิตวิทยา และการแพทย์ ประกอบการวิจัย ได้สรุปองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนดังนี้

1. องค์ประกอบทางร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพทางร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะท่าทางของร่างกาย เป็นต้น

2. องค์ประกอบทางความรัก (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูก ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น

3. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม (Cultural and Socialization Factors) ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมทางบ้าน และฐานะทางบ้าน เป็นต้น

4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน (Peer Group Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนในวัยเดียวกัน ทั้งที่บ้านและทางโรงเรียน

¹⁸Daniel A. Prescott, A Report of Conference on Child Study: Educational Bulletin, (Faculty of Education, Chulalongkorn University, 1961).

5. องค์ประกอบทางการพัฒนาตนเอง (Self-Development Factors)

โดยมี สติปัญญา ความสนใจ ทักษะคตินักเรียนและการเรียน

6. องค์ประกอบทางการปรับตัว (Self - Adjustment Factors)

โดยมี ปัญหาการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์ เป็นต้น

Prescott กล่าวว่า ทั้ง 6 องค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์กัน และมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน บางองค์ประกอบเป็นสิ่งที่ยังเสริม บางองค์ประกอบเป็นอุปสรรคต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน ถ้าหากว่าองค์ประกอบใด เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ขอมหาให้นักเรียนไม่อาจใช้ความสามารถได้เต็มความถนัดของตน

การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน นั้นว่า เป็นเรื่องที่น่าสนใจและสำคัญเรื่องหนึ่ง เพราะการทราบถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ยังเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ขอมจะนำมาใช้เพื่อช่วยเหลือแนะแนวนักเรียนให้ใช้ความสามารถและศักยภาพที่มีอยู่ให้มากที่สุด อย่างไรก็ตาม การศึกษาเรื่องนี้ในประเทศไทยยังมีน้อย ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในภาคนี้ ผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อทางโรงเรียนและทางบ้าน ที่จะร่วมมือช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียน เพราะนักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนย่อมมีความวิตกกังวล ห่อเหี่ยว และรู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถ ความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้ อาจทำลายหรือชักขวางความสำเร็จของคนอื่นของนักเรียน ทั้งยังเป็นผลต่อเนื่องให้เกิดการสูญเสียเวลาทางการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญประการหนึ่งของประเทศไทยในปัจจุบัน นอกจากนี้แล้ว ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าและแนะแนวสำหรับประเทศไทย

ความมุ่งหมายทั่วไป

ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรครั้งนี้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลด้านสุขภาพ การเงิน ครอบครัว แผนอนาคต และงานอาชีพ การเรียน การคบเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ ระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูปกครองและความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ จำนวนพี่น้องของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ
4. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับ อาชีพ การศึกษา และรายได้ของบิดามารดา นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง และของบิดามารดาที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ
5. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางครอบครัวของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับองค์ประกอบทางครอบครัวของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในด้านการฝึกเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความคิดเกี่ยวกับแผนชีวิตในอนาคตของบุตร ผู้แนะนำ ทางการเรียน บุคคลที่เด็กยอมรับทุกช่วงเมื่อมีปัญหา และความใกล้ชิดระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา

6. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความสนใจในวิชาเรียน ในกิจกรรมต่าง ๆ ใน การอ่านหนังสือ และในการเลือกอาชีพ การใช้เวลาว่างเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงใจ กิจกรรมที่ บ้าน และบุคคลที่เด็กยึดถือเป็นแบบอย่าง และการแสดงออกทางอารมณ์ ระหว่าง นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถ ในการเรียนต่ำ

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ มีจุดที่จะศึกษา เปรียบเทียบของศ.ระกอบที่มีอิทธิพลต่อ สัมพันธทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 - 3 ที่เลือกเป็นตัวอย่างประชากร จำนวน 232 คน เท่านั้น

ความจำกัดของการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งไม่สามารถจะวัดความ จริงใจของผู้ตอบได้ จึงถือว่า คำตอบที่ได้รับเป็นคำตอบที่เ็นความจริง ของผู้ตอบ
2. การศึกษานี้ มีกของศ.ระกอบเพียงบางด้าน และมีได้ครอบคลุม รายละเอียดทุกด้านในภาคของศ.ระกอบ
3. ไม่อาจควบคุมการส่งแบบสอบถามคืนจากผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นตัวอย่าง ประชากรได้ครบทุกคน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า

1. ข้อสอบประจำภาคกลางปีการศึกษา 2512 ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 เป็นข้อสอบที่สามารถวัดความ สามารถในการเรียนได้

2. นอกจากกรณีศึกษาแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียน

3. แบบสอบถามที่ใช่ สามารถจะวัดองค์ประกอบที่ต้องการศึกษาตามวัตถุประสงค์

4. ตัวอย่างบางประการที่ใช่เป็นตัวแทนที่จะอธิบายผลของข้อมูลภายในขอบเขตการวิจัยที่กล่าวไว้แล้ว

5. ตัวอย่างประชากรอยู่ในสภาพปกติที่จะบอกข้อเท็จจริงตามที่ค้นคว้าได้

คำจำกัดความเฉพาะ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่มีส่วนส่งเสริมความสามารถในการเรียน หรือ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียน

สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน หมายถึง ผลการสอบประจำภาคกลางประจำปีการศึกษา 2512 ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง หมายถึง นักเรียนที่คะแนนอยู่ใน 25 % บนของนักเรียนทั้งหมดในแต่ละระดับชั้น

นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ หมายถึง นักเรียนที่คะแนนอยู่ใน 25 % ล่าง ของนักเรียนทั้งหมดในแต่ละระดับชั้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางเรื่องหนึ่งในการวิจัยทางจิตวิทยาและการศึกษา โดยได้มีผู้ทำการศึกษาในแง่ต่าง ๆ ในต่างประเทศดังต่อไปนี้

ในปี ค.ศ. 1957 Edward Frankel¹⁹ ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนชายที่มีความสามารถทางสติปัญญาสูงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างนักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ผลที่ได้จากการศึกษา คือ

1. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน มีความถนัดในด้านคณิตศาสตร์และภาษาดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

2. ความสนใจของนักเรียนทั้งสองพวกแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน สนใจทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในขณะที่นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ สนใจทางเครื่องกลและศิลปะ

3. เกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ มีปัญหาหมกมุ่นในเรื่องการเรียนปัจจุบัน แต่เด็กเรียนที่มีความสามารถในการเรียนดี²⁰ เกี่ยวกับอนาคต วิทยาลัย และงานอาชีพ

4. ในด้านสุขภาพ ไม่ปรากฏว่ามีความแตกต่างระหว่างนักเรียนทั้งสองพวก ทั้งที่ปรากฏในรายงานว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ไม่มาโรงเรียนบ่อย ๆ ด้วยเหตุผลทางสุขภาพ อย่างไรก็ตาม รายงานที่ว่า ไม่มีโรงเรียนด้วยสาเหตุทางสุขภาพนั้น ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นผลของการเจ็บป่วยทางร่างกาย

¹⁹Edward Frankel, "A Comparative Study of Achieving and Under-achieving High School Boys of High Intellectual Ability," Reading in Educational Psychology (New York: The MacMillan Company, 1962), pp. 174 - 177.

5. แม้วาสภาพงานของนักเรียนทั้งสองจะคล้ายกัน แต่มีความแตกต่าง
ในค่าการศึกษาและค่าที่แสดงมีค่ามากกว่า บิดาของนักเรียนที่มีความสามารถในนักเรียนสูง
จะมีอาชีพในอาชีพระดับสูง 3 อาชีพ (top three occupational groups) มากกว่า
และเริ่มมากกว่าธรรมดา มารดาของนักเรียนที่มีความสามารถในนักเรียนต่ำ ทำงาน
มากกว่า และไปรับการศึกษาอย่างน้อยที่สุดเท่า ๆ สาม

6. สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ปรากฏว่า ครอบครัวนักเรียนที่มีความ
สามารถในการเรียน จะมีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่า

7. ปฏิกริยาต่อวิชาเรียน นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน เลือก
วิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่ง่ายที่สุด และวิชา ดิคลศาสตร์กับวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นวิชาที่
ชอบที่สุด ส่วนการที่ไม่ชอบภาษาอังกฤษ อาจจะเป็นการอธิบายว่า นักเรียนชอบคณิตศาสตร์
และวิทยาศาสตร์มากกว่า

8. ปฏิกริยาต่อโรงเรียน นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ มี
ทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน ว่างงานการมาเรียนน้อย ทำผิดวินัยมาก การเข้าร่วมใน
กิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย เด็กมีความรู้สึกไม่คอยสบายและไม่ค่อยมีความผูกพันที่โรงเรียน
ตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน จะเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน
มากกว่า มักจะเป็นหัวหน้าและมีความรับผิดชอบ เด็กรู้สึกสะดวกสบายมากกว่า และ
ไม่ใคร่ระแวงวิต

9. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ จะสนใจในกิจกรรมนอก
โรงเรียน เช่น สโมสรทางสังคม (social club) สโมสรกีฬา สโมสรลูกเสือ
อันอาจจะเป็นการทดแทนกิจกรรมที่โรงเรียน

10. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน จะมองวิทยาศาสตร์ว่าเป็นสาขาที่
สำคัญเตรียมตัวเพื่องานอาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์ ควบคู่ความหวังที่จะเรียนให้จบ โขบ
เพื่อเข้าอยู่ในสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ แต่นักเรียนที่มีความสามารถในนักเรียนต่ำ

มีความโน้มเอียงที่จะคิดถึงวิทยาลัยในแง่ของการเตรียมตัวเพื่ออาชีพโดยตรง ผู้ที่เลือกสายวิทยาศาสตร์ มีแผนอาชีพในสาขาประยุกต์หรือเทคนิค อย่างไรก็ตาม ก็มีผู้ที่ไม่ได้เลือกสายวิทยาศาสตร์

11. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนทั้งสองพวก ในด้านวิชาการ นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน มักจะทำคะแนนได้ดี เรียนดี แต่นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ทำคะแนนเลวลง ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนของทั้งสองพวก ต่างกันเป็นสองเท่า เมื่อเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

Smith²⁰ (1960) ได้ศึกษาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของนักศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีความสามารถสูง พวกหนึ่งมีความสามารถในการเรียน อีกพวกหนึ่งไม่มีความสามารถในการเรียน ณ มหาวิทยาลัย Kentucky โดยใช้ College Qualification Tests ทำการทดสอบนักศึกษาจำนวน 154 คน สรุปผลจากการศึกษาได้ดังนี้ คือ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักศึกษาทั้งสองพวก ในด้านการเรียน การทำงานนอกเวลา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการประสบความสำเร็จหรือไม่สำเร็จของนักศึกษาทั้งสองพวก นักศึกษาที่ฉลาดส่วนมาก ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาที่ดีพอ ทำให้เลือกวิชาไม่เหมาะสมกับคน นักศึกษาที่ไม่มีความสามารถในการเรียน ล้มเหลวต่อการปรับตัวตั้งแต่อายุโรงเรียนมัธยมศึกษา แล้วชอบทำตามแบบ-วัฒนธรรมของเพื่อน ๆ ทั้งมีความคิดว่าเป็นช่องของตัวเองน้อยกว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียน นอกจากนั้นยังมีปัญหาส่วนตัวซึ่งเกิดจากความต้องการและความทะเยอทะยานอันต่างจากนักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียน อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่มีความสามารถสูง ส่วนใหญ่ต้องการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและอบอุ่นกับอาจารย์ที่ปรึกษาและสมาชิกในคณะ

²⁰ Leland Smith, "Significant Difference Between High Ability Achieving and Non Achieving Freshmen as Revealed by Interview Data." The Journal of Research, 59 (1965).

Van Egmond²¹ (1961) ได้ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนชั้น 2 - 5 จำนวน 640 คน พบว่าระดับการใช้ความสามารถทางสมองให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียน มีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลและการยอมรับของเพื่อน การศึกษานี้ยังพบต่อไปว่า การรวมความสามารถสำเร็จมีมากในนักเรียนชาย เมื่อเขาขาดอิทธิพลในกลุ่ม และมีมากในนักเรียนหญิง เมื่อไม่ได้รับการยอมรับทางอารมณ์

Sandefur และ Bigge²² (1966) ทำการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางวัยรุ่นกับความสามารถในการเรียน เพื่อจะยืนยันสมมติฐานที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่มีปัญหาส่วนตัวและสังคมซึ่งมีผลต่อความสามารถในการเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียน 217 คน ในชั้น 8 และ 9 จากโรงเรียน Shawnee Mission Public School และใช้ Mooney Problem Check Lists และ SPA Achievement Series ในการศึกษาข้อมูลซึ่งกระทำในเดือนกันยายน ปี 1964 ผลที่ได้จากการศึกษา คือ จำนวนบ้านและปัญหาทางครอบครัวมีความสัมพันธ์ผกผันกับความสามารถในการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กชายเกิดสูง ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการเรียน จำนวนปัญหาทางสังคมและส่วนตัวมีความสัมพันธ์ผกผันกับความสามารถในการเรียน

Dorothy Rubin²³ (1968) ศึกษาการวางแผนของบิดามารดาของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

²¹Roy J. Jones, "Peer Influence On Personal And Academic Success" Mental Health And Achievement (New York: John Wiley & Sons, Inc., 1965), p. 97.

²²J. T. Sandefur, Jeanette Bigge, "An Investigation Of The Relationship Between Recognized Problems Of Adolescents And School Achievement" The Journal Of Educational Research, 59 (1966), 473 - 474.

²³Dorothy Rubin, "Mother And Father Schemata Of Achievers And Underachievers In Primary School Arithmetic," Psychological Report 1968, Psychological Abstract, 43 (1969).

ในวิชาเลขคณิต ชั้นประถมศึกษา ปรากฏว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน มีความใกล้ชิดกับมารดา มากกว่าบิดา และมากกว่าเด็กที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ แต่นักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนมีความใกล้ชิดกับทั้งบิดาและมารดาน้อยกว่า เด็กชายที่มีความสามารถในการเรียน อื่นๆ นักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ มีความใกล้ชิดกับบิดามารดา มากกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียน และนักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบิดามารดาอย่างเดียวกับนักเรียนชายที่มีการรบกวนทางอารมณ์ ซึ่ง Z. Weisstein ได้ศึกษาไว้

ในปีเดียวกัน Coffee²⁴ (1968) ทำการศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียน โดยเลือกนักเรียนชั้น 7 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น ในเมือง 1 โรงเรียน และในชนบท 2 โรงเรียน แล้วแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม นักเรียนที่มีอยู่ในกลุ่มสูงเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน นักเรียนที่มีอยู่ในกลุ่มต่ำ เป็นนักเรียนที่ไม่มีความสามารถในการเรียน ข้อมูลได้จากการถามนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียนที่นักเรียนเห็นว่าสำคัญ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความสนใจในการอ่าน การรับรู้ (perception) ความคิดเกี่ยวกับตัวเองและนักเรียนที่เป็นอุดมคติ (ideal student) ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนมีความโน้มเอียงที่จะรวบรวมเนื้อหาให้ขยายกว้างออกไป แปลความหมายของเนื้อหาให้เป็นนามธรรมมากกว่ารูปธรรม มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตัวเองในทางที่ไม่ดีน้อยกว่า และมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับนักเรียนที่เป็นอุดมคติมากกว่า นอกจากนั้น นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน มีความโน้มเอียงที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ส่วนความแตกต่างในด้าน การอ่านมีระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง—

²⁴James M. Coffee, "A Study of Factors Related to Academic Success In A Selected Population of Seventh Grade Students" Dissertation Abstracts : The Humanities and Social Science, 29 (1968).

ยากกว่า ระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน และไม่มีความสามารถในการเรียน

การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียน
ที่ท่าเรือประเทศไต้หวัน

004558

ในปี พ.ศ. 2506 ชุด เลขชัย²⁵ ทำการศึกษาาระยะยาวเกี่ยวกับตัวการที่มีอิทธิพลต่อ—สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่น 8 คน ตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียน โรงเรียนเตรียมอาชีพของกรมมหาวิทยาลัย จำนวน 8 คน การรวบรวมข้อมูลใช้วิธีตั้งน้ำหนัก วัดค่าสูง มีบันทึกรายงานผลการของนักเรียน การเขียนเขียนแผน—นักเรียนและสัมภาษณ์ครูสอน สัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์อื่นที่เกี่ยวข้อง ใช้แบบสอบถามนักเรียน คือ "โครเอเชีย" และ Semantic Differential Test และทดสอบความสามารถทางสติปัญญา ในนักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ และ "บุคคลที่สาม" เจ้าของภาระจะเหมือนๆ ศึกษาผลสอบกลางปีและปลายปี ศึกษาความตั้งใจเรียน ทัศนคติและความสนใจของนักเรียนตลอดวิชาต่าง ๆ ผลของการศึกษา คือ นักเรียนที่เลือกเป็นด้วยพบว่ามีศึกษาทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีระดับสติปัญญาไม่ต่างกันมากนัก แต่ความสามารถในการเรียนต่างกันมาก จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ตัวการที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียนวัยรุ่น 8 คน ได้แก่ ตัวการทางร่างกาย ตัวการทางความรัก ระหว่างมีคามารถและบุตร ตัวการทางวัฒนธรรมและการอบรมทางบ้าน ตัวการทางการพัฒนาตนเอง ตัวการปรับตัว และปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน

²⁵ชุด เลขชัย, การศึกษาคำวการที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
ของนักเรียนวัยรุ่นปกติ, วิทยานิพนธ์ชั้นปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย พ.ศ. 2506.

ในปีเดียวกันนี้ (พ.ศ. 2506) คณะครุศาสตร์²⁶ ได้จัดทำการศึกษาขั้น
 พิสูจน์ (A pilot study) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถ
 ในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1
 โรงเรียนวัดชานนาวน้อย จำนวน 90 คน อายุเฉลี่ย 7 ปี 7 เดือน ในจำนวนนี้ 30 %
 เป็นเด็กที่ตัวตันและมีอายุเฉลี่ย 8 ปี 9 เดือน ในการเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์
 ผู้ปกครองนักเรียน และทำการทดสอบนักเรียนในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2506 และ
 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2507 โดยใช้ Metropolitan Reading Readiness Test
 จากการศึกษาสรุปผลได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ
 ภูมิหลัง (background) ของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน แสดงว่า
 สภาพครอบครัวดี นักเรียนจะสอบได้คะแนนดี
2. เด็กยังไม่มีความพร้อมที่จะเรียนอ่าน เมื่อแรกเข้าเรียน ส่วนใหญ่อาจ
 จะเรียนเพราะว่า หลักสูตรมีเนื้อหาและกิจกรรมมากเกินไป เด็กยังไม่มีความพร้อมที่จะเรียน
 อ่าน ซึ่งเป็นวิชาขั้นมูลฐานได้ดี และเด็กมีหนังสืออ่านที่บ้านน้อยมาก
3. เด็กที่มีความพร้อมอยู่แล้ว ก็ยังเรียนอ่านได้ยากอยู่ เพราะประสบการณ์
 ทางบ้านและทางโรงเรียนไม่สัมพันธ์กัน เด็กต้องใช้เวลาในการปรับปรุงตัวให้เข้ากับ
 โรงเรียน
4. เด็กที่มีอายุน้อย มีแนวโน้มที่จะทำคะแนนได้ดีกว่าเด็กที่อายุมากกว่า
 และพบว่าเด็กอาจเริ่มเรียนได้ก็เริ่มอายุ 6 - 7 ปี

²⁶ "Factor Related to Achievement among Pratom I Pupils" A
 First Study, Educational Bulletin (Faculty of Education, Chulalongkorn
 University, 1964).

5. การขาดเรียนเป็นปัญหาสำคัญ เด็กประมาณร้อยละ 25 ที่ต้องขาดเรียน ตั้งแต่ 10 วันขึ้นไป และร้อยละ 10 ขาดเรียนตั้งแต่ 20 วันขึ้นไปในระหว่าง 3 เดือนแรกที่เปิดเรียน

ในปี พ.ศ. 2511 อานา ดนัตซัง²⁷ ศึกษาเรื่ององค์ประกอบบางประการ ที่มีผลต่อการเรียนไม่สำเร็จของนิสิตวิทยาลัยการศึกษา ปีการศึกษา 2509 ตัวอย่างประชากรเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร ปทุมวัน และบางแสน จำนวน 295 คน เป็นนิสิตที่เรียนไม่สำเร็จ 49 คน และนิสิตที่เรียนสำเร็จ 246 คน ผลจากการวิจัยปรากฏว่า นิสิตที่เรียนไม่สำเร็จส่วนใหญ่ประกอบด้วย นิสิตที่จ่ายหนี้จากค่าที่รักอาศัยเดือนละ 405 บาท การสอบเข้าโลกตั้งแตรช่วงกลางถึงช่วงล่างสุดของการแจกของนิสิตในการสอบเข้าทั้งหมด นิสิตที่เรียนไม่สำเร็จ มีความคิดเห็นต่อสาเหตุของการเรียนไม่สำเร็จว่า เกิดจากวิทยาลัยมากกว่าตัวนิสิตเอง นอกจากนี้ นิสิตกลุ่มที่เรียนไม่สำเร็จ มีความกังวลในเรื่องผลการเรียนและการเรียนต่อ มากกว่า นิสิตที่เรียนสำเร็จ

²⁷ อานา ดนัตซัง, การศึกษาองค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อการเรียนไม่สำเร็จของนิสิตวิทยาลัยการศึกษา ปีการศึกษา 2509, วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, พ.ศ. 2511.